

NEUREJENA OKOLICA

Krajevna skupnost Komandanta Staneta je mlada, začela je delati šele v začetku leta 1973. Steje približno 10.500 prebivalcev. Takoj na začetku je bilo nekaj težav organizacijske narave: angažirati so morali prebivalce novoustanovljene KS, jih obvestiti o delovnem času in pristojnosti. Potem je delo vendarle steklo, pokazali so se že tudi prvi uspehi. Še vedno pa je precej pomanjkljivosti, ki jih bo treba odpraviti. Tako bo treba urediti okoličnik nekaterih blokov, ki so naseljeni že vrsto let, pa so gradbeniki nanje kar pozabili; v parkih nameravajo namestiti klopi, urediti problem gradnje garaž... Predvsem bodo morali poživiti delo SZDL na terenu, »injekcijo« pa potrebujejo tudi hišni sveti.

NOV ŠPORTNI PARK

Na pobudo mladih so v Vodica pred dve leti ustanovili rekreativno športno društvo. Nad 100 članov si je zadalo številne naloge, katere pa so zaradi pomanjkanja denarja le stežka uresničili. Najbolj aktivni so nogometaši, ki so vključeni v tekmovanje v ljubljanski podzvezni ligi.

Ker nimajo osnovnih pogojev za delovanje, so se odločili, da letos začnejo graditi športni park. Veliko del nameravajo opraviti s prostovoljnimi delom, z denarjem pa jim bo pomagala krajevna skupnost in občinska skupščina.

USPEŠNO DELO

Delo sklada za pospeševanje kmetijstva pri naši občini je bilo lani zelo uspešno. Od proračunskih dohodkov 400 tisoč dinarjev so kar polovico razdelili za regresiranje umetnega osemenjevanja, graditev silosov in nabavo plemenske živine. Za kmetovalce so pripravili vrsto predavanj ter na živinorejski razstavi v Vodica prikazali dosežke te panoge. Precej poudarka so dali na usmerjanje kmetij in njihovo opremljanje s stroji, kar je v obliki večje kmetijske proizvodnje že pokazalo prve rezultate.

MALI »SEJALEC«

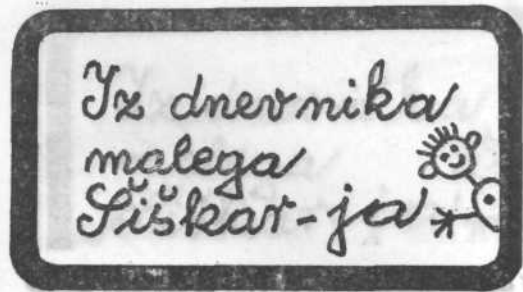
Na eni od zadnjih sej šišenske občinske konference ZK so spregovorili tudi o problemih otroškega varstva v občini. Slišali smo veliko zanimivih podatkov in analiz, vendar pa je bil mali hlačman, ki je prišel z očkom na sejo, ker je bila mamica pač v službi, daleč najbolj zgovoren dokaz in ilustracija, kako krvavo bi potrebovali več vrtcev.

Nova vozila v TOZD Transport Medvode

Dve leti je tega, kar sta ŠPEDTRANS Maribor in takratni AVTOPREVOZ Medvode podpisala samoupravni sporazum o združitvi v eno delovno organizacijo. Integracije v cestnem transportu niso pogoste. To sta prvi dve delovni organizaciji v Sloveniji v cestnem transportu, ki sta tovrstne samoupravne sporazume sploh podpisali. Po prestanih začetnih težavah se je med prejšnjima dvema, sedanjo eno delovno organizacijo, začel normalen skupen in hiter razvoj. Samoupravni odnosi znotraj delovnih organizacij so se hitro razvijali. Podpisani so bili samoupravni sporazumi o združitvi, sedaj že temeljnih organizacij združenega dela ITRANS Maribor in TRANSPORT Medvode. Napravljen je bil program razvoja obeh temeljnih organizacij, v pripravi in pred javno razpravo pa je že ustanovitev tretje temeljne organizacije združenega dela.

V letošnjem letu je organizacija združenega dela ŠPEDTRANS dala velike vsote za nove investicije, ki že služijo svojemu namenu. V tem investicijskem planu so tudi vozila, ki so nabavljena za TOZD TRANSPORT Medvode. Ta vozila so prvenstveno namenjena za mednarodni transport, seveda pa bodo tudi v domačem prometu služila svojemu namenu.

PETEK

Danes se ni zgodilo nič posebnega, zato vam bom raje razodel moje dogodivščine, ki sem jih družno s sosedomi Jožkotom prebil v dvorani Tivoli za časa najbolj znanega slovenskega festivala, ki mu nekateri pravijo tudi Bum festival, za kar pa ne vem, čemu takšen naziv. Sicer, roko na zadnjico, meni se to že malo svita, ker mi je to z leskovo šibo razložil naš ata, ko sem zvečer prišel domov. Namreč je tako močno udrihal, da bi temu res lahko rekel en krepak BUM. No, pa k stvari. Z Jožkotom sva se prešvercala v dvorano, kjer je bilo že jako veselo. Na odru so se eni tipi dajali s kitarami in je Jožko pripomnil, da grozljivo lepo igrajo, toda je neki dasa poleg naju razložil, da tipi sedaj šele uglašujejo instrumente. Potem je bil Jožko modro tiho, oni na odru pa ne, zato je bilo hrupa še in še. Čeprav so bili brenkači z muziko jako nadležni, se folk v dvorani ni dal kaj dosti motiti in bi verjetno vsaj tričetrt dvorane sploh ne zamerilo, če bi na oder nenadoma privlekli kompresor in začeli ropotati z njim, namesto z blagglasnimi kitarami. Potem sva se družno zazrla v neke tovariše in tovarišice, ki so natepavali kruh in mleko, nakar sva nekaj dobila tudi midva, čeprav še nisva dase. Potem je bilo tam na odru vse tiho in je Šnicelj izrekel, da je za danes konec, kar pomeni, da naj gospoda v dvorani lepo zaspnečka na mestu samem in naj lepo sanja o pop bum festivalu. Potem sva midva odšla in se je za naju bum nadaljeval doma, kar pa sem lepo opisal že na začetku tele zgodovine.

SOBOTA

No, danes je pa že bolj zanimiv dan, zato mi ni več treba posegati v preteklost. Danes je na vrsti Kmečka ohcet, ki je neke vrste POP BUM za ta stare, kar pa si naši mami nisem upal priznati, ker je bila šiba še vedno dokaj izzivalnem mestu na omari.

Je pa treba strokovno reči, da je bilo na tokratnem festivalu, pardon, ohceti, veliko več fajhntnih tovarišev kot zadnjič na bumu, je pa res, da ni bilo tako ropotajoče. Ker je bil tisti dan ravno dan mladosti, sem se z Jožkotom postavil ob cesto, pa me ta stari niso pustili bliže, čeprav ni njihov dan, tako da sem lahko gledal le med nogami gledajočih. To pa jasno ni gledišče, ki bi kaj dosti razkrivalo, zato sem si od kmečke ohceti zapomnil le konjske fige, ki so jih po naši krasni vpadnici razdajali našemljani konjiči. Potem, popoldne, je šel naš ata v dvorano Tivoli gledat, kako tisti, ki so zraven, opravljajo požrtijo. Ko se je vrnil, sem ga vprašal, kako je bilo in pridelal souporabo šibe, ker sem mu rekel, zakaj ni vzel s seboj kile kruha, da bi prigrizoval, medtem ko bi gledal pečenko na mizah tam doli v dvorani. S trpečim pozdravom žrtve zgrešenih vzgojnih prijemov vas za danes zapuščam.

Srečko